Боже мій, Боже, в чорну днину
крила вона схотіла мати,
щоб полетіти на Україну
свОго милОго шукати.

Як їй тоді засвітало, Боже?
Як вона тоді личко вмила?
Крильма двома затулила ложе…
Боже, нащо ти дав їй крила?

Грішні, ми прокляли ту днину
і під чорними небесами
низько летіли на Україну,
бо вона летіла над нами.